

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **E. N.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2024, č. j. 20 A 21/2024-52, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit ve lhůtě **3 (tří) dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek (podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví, který činí podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků částku

1000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 4. 2024, č. j. OAM-6729-23/PP-2023, kterým byla podle § 87e odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v relevantním znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU na území ČR, neboť bylo shledáno důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Tímto rozhodnutím byla zároveň žalobci stanovena lhůta 35 dnů od jeho právní moci k vycestování z území ČR.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání jejího odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.

[3] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje především tím, že v ČR nepřetržitě pobývá od roku 1993, kdy sem přicestoval se svými rodiči. Z důvodu jeho trestné činnosti mu byl v roce 2010 zrušen trvalý pobyt na území ČR. Kromě stěžovatelových rodičů zde pobývá jeho zletilý syn G. N. (nar. X), státní příslušník ČR, kterého má z předešlého vztahu. Stěžovatel žije již čtyři roky ve společné domácnosti se svou manželkou, paní L. N. (nar. X), státní příslušnicí ČR, s níž má stěžovatel nezletilého syna M. N. (nar. X), rovněž státního příslušníka ČR. Stěžovatelova manželka i nezletilý syn jsou na něm finančně závislí a stěžovatel má vůči nim vyživovací povinnost, resp. k manželce ji

za určitých okolností mít může. V důsledku žalobou napadeného rozhodnutí bude citelně omezena stěžovatelova možnost opatřovat si příjmy, neboť nebude moci pracovat na území ČR. Stěžovatel dodal, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám. Újma, která by mohla jiným osobám vzniknout v důsledku jeho možného „jednání směřujícího k narušení a ohrožení veřejného pořádku“, je pouze hypotetická. Stěžovatel dodal, že podle žalovaného stěžovateli není odepřen vstup na území ČR, kde může stěžovatel pobývat na základě „povolení k pobytu“ dle § 16 a § 17 zákona o pobytu cizinců, proto pokud by byl stěžovatel dle utajovaných informací hrozbou pro jiné osoby, vstup na území ČR by mu byl odepřen. Stěžovatel si je naopak vědom toho, že podmínku, podle níž přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem, nemůže z podstaty posuzované věci splnit. Má však za to, že postačí splnění byť i jen jedné ze zákonných podmínek.

[4] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí, neboť přiznání odkladného účinku by dle něj bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný rovněž připomněl, že stěžovatel neprokázal respekt k právnímu řádu ČR, neboť opakovaně páchal úmyslnou trestnou činnost a několikrát mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Rodinné vazby k občanům ČR si stěžovatel vytvořil až poté, co mu byl v roce 2010 zrušen trvalý pobyt. Na území ČR pobýval pouze na základě podaných žádostí o pobytová oprávnění. Posuzovaná věc se týká čtvrté stěžovatelovy žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana EU, přičemž tyto žádosti byly zamítnuty kvůli důvodnému nebezpečí, že by stěžovatel mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Stěžovatel si musel být vědom, že svou manželku i syna vystavuje nejisté situaci, a zároveň měl upustit od jednání (a kontaktů) popsaného v utajované informaci. Stěžovatel ani nespecifikoval svůj vztah k manželce a nezletilému synovi ani neuvedl žádné důvody, proč by manželka nezvládla péči o jejich dítě sama. Výživu může stěžovatel svému nezletilému synovi poskytovat i z jiné země, než je ČR. Stěžovatel nikdy nespecifikoval zdroje svých příjmů, přičemž s ohledem na obsah utajované informace zřejmě ne všechny příjmy stěžovatele lze považovat za legální. V dané věci tak veřejný zájem na tom, aby stěžovatel nepobýval na území ČR, převáží nad právem stěžovatele na respektování soukromého a rodinného života. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které je dáno důvodné nebezpečí, že by stěžovatel mohl při svém pobytu na území ČR závažným způsobem narušit veřejný pořádek, jsou uvedeny v utajované části spisu, nemůže být žalovaný ve svém vyjádření konkrétnější.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákoným postupem zrušeno.

pokračování

Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Po zhodnocení okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny.

[8] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že první z podmínek podle § 73 odst. 2 s. ř. s. považuje za splněnou, neboť vychází zejména z předpokladu, že nedojde-li k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, bude stěžovatel v důsledku právních účinků rozhodnutí žalovaného nucen opustit území ČR, a to ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti, a právní účinky napadeného rozhodnutí žalovaného budou pro stěžovatele představovat citelnou újmu, neboť stěžovatelovo nucené vycestování zasáhne do jeho práva na ochranu soukromého a rodinného života, a především pak do práva jeho nezletilého syna na společné soužití s oběma rodiči. Stěžovatel je totiž manželem české státní příslušnice a otcem jejich nezletilého syna, který je rovněž českým státním příslušníkem. Z obsahu spisu přitom vyplývá, že stěžovatel s nimi sdílí společnou domácnost. Vzhledem k tomu, že tito rodinní příslušníci stěžovatele jsou státními občany ČR, jeví se jako nejpravděpodobnější, že stěžovatel vycestuje sám a rodina zůstane v ČR. Odloučení nezletilého syna od jeho otce vzhledem k jeho věku zjevně citelně zasáhne do jeho zájmů.

[9] Nejvyšší správní soud však shledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. K otázce možného rozporu s důležitým veřejným zájmem se Nejvyšší správní soud již vyjádřil v usnesení ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014-25, když dospěl k závěru, že *„[p]okud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je opět nutné poměřit na jedné straně újmu hrozící stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku, a na straně druhé důležité zájmy společnosti. Pro zamítnutí návrhu přitom nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS)“*. Nejvyšší správní soud si je vědom toho, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatel měl z území ČR vycestovat a celá rodina bude čelit nelehké situaci, kdy stěžovatel bude od své manželky a nezletilého syna dlouhodobě odloučen. Nejen na základě kriminální minulosti stěžovatele, ale i na základě utajovaných informací, s nimiž se Nejvyšší správní soud podrobně seznámil a z nichž vyplývají stěžovatelovy aktivity a vazby týkající se prostředí ruskojazyčného organizovaného zločinu, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že další pobyt stěžovatele na území ČR, byť pouze do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, by byl v rozporu s ochranou důležitého veřejného zájmu.

[10] Nejvyšší správní soud má za to, že za dané situace převyšuje míra ohrožení veřejného zájmu spojená s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti újmu, která hrozí stěžovateli, jeho manželce a jejich nezletilému synovi tím, že bude stěžovatel muset vycestovat z území ČR. V této souvislosti je třeba dodat, že ze správního spisu neplyne, a stěžovatel to ani netvrdil, že by se stěžovatelova manželka a jejich nezletilý syn na území ČR

bez přítomnosti stěžovatele ocitli ve zvlášť tíživé situaci. Pokud jde o finanční zajištění rodiny, bude je stěžovatel moci realizovat i ze země původu, resp. třetího státu.

[11] Ostatně sám stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku prostřednictvím své právní zástupkyně přiznává, že podmínka, aby přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, není v tomto případě splněna. Stěžovatel se ovšem mýlí, pokud se domnívá, že k přiznání odkladného účinku postačuje splnění byť i jen jedné ze zákonných podmínek. Jak vyplývá již z výše citované dikce § 73 odst. 2 s. ř. s. a jak rovněž potvrzuje ustálená judikatura, podmínky pro přiznání odkladného účinku uvedené v tomto ustanovení musí být vždy splněny kumulativně.

[12] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou splněny, a proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti zamítl. Tímto rozhodnutím dočasné povahy však soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí meritorní posouzení věci.

[13] Pokud jde o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku (výrok II. tohoto usnesení), vycházel soud ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, zejm. bodu [23], podle něhož tato povinnost vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Proto je soud ve správním soudnictví v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů).

[14] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na tomto tiskopisu nebo
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1050526724**.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

Pokud úhradu soudního poplatku provádí **jiná osoba než povinná**, je nutno do zprávy pro příjemce na příkazu k úhradě uvést, za koho se úhrada provádí.

Nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude přistoupeno k jeho vymáhání.

V Brně dne 7. listopadu 2024

pokračování

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

Nejvyššímu správnímu soudu zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

Ke sp. zn.: 5 Azs 267/2024

podpis.....

Místo pro nalepení kolkových známek: